

[P. N. Petersen (Røjlø).]

kommer, at Danmark er et Sletteland med en meget udstrakt Kystlinie, skal der en unaturlig Portion Optimisme til at tro paa Muligheden af et effektivt Forsvar under en virkelig Eksistenskamp. Men jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa disse gamle Stridigheder, som vi kender fra tidligere Tid, og som jo — hvad ogsaa den højtærede Minister var inde paa før — ikke tjener noget særligt Formaal i Øjeblikket.

Alle Forudsætningerne for Ordningen af 1937 er nu bristet, efter at vi er blevet optaget som Medlem af De Forende Nationer, og til Dato foreligger der ikke noget om de Forudsætninger, som skal danne Grundlaget for en kommende Ordning, hvilke Krav der vil blive stillet til os fra De Forenede Nationers Side. Det er en Selvfølge, at vi loyalt maa efterkomme de Krav og opfylde de Forpligtelser, som vort Medlemsskab af denne internationale Organisation nu en Gang stiller til os, men hvad der peger derudover, maa vi tage alt muligt Forbehold over for. Derfor er det ogsaa det rene Gætteværk, naar man fra visse Sider allerede mener at kunne sige, at visse Indkøb af Krigsmateriel ikke vil foregribe noget som helst med Hensyn til Gennemførelsen af den kommende Militærordning paa det nye Grundlag og under de til den Tid gældende Forudsætninger. Disse Forudsætninger er der ingen, der i Øjeblikket kender noget til.

Det maa overlades til Historien at afgøre, hvem der saa rigtigt, da Militærordningen af 1937 blev gennemført, den taler vi ikke mere om i Øjeblikket. Nu staar vi over for Nødvendigheden af at skabe en ny Militærordning, da vi ikke i Længden kan gøre os afhængige af Tilfældigheder og Bemyndigelser til den højtærede Forsvarsminister, selv om dennes Administration sker i den nøjeste Forstaaelse med Finansudvalgene. Derfor hilser jeg det foreliggende Lovforslag om Nedsættelse af en Forsvarskommission med Glæde. Ganske vist kender vi endnu ikke Forudsætningerne for den nye Ordning og de Krav, der vil blive stillet til os i saa Henseende som Medlem af De Forenede Nationer, men det kan aldrig skade at nedsætte Kommissionen nu, da den saa i Tide vil være i Stand til at holde et vaagent Øje med Udviklingen i den store Verden og indhøste de fornødne Erfaringer. Det radikale Venstres Repræsentanter i denne Kommission vil fordomsfrit gaa ind til dette Arbejde, men saadan som Situationen tegner sig, maa jeg forudse, at det vil

tage lang Tid, inden Kommissionen vil være i Stand til at afslutte sit Arbejde.

Der er en Ting, som har foruroliget mig under Forhandlingerne i det andet høje Ting, og den højtærede Forsvarsminister var ogsaa inde paa det nu. Det er den megen Tale om Hjemmeværn og Hjemmeværnsforeninger. Nu hører jeg ganske vist, at den højtærede Forsvarsminister skelner skarpt imellem disse to Ting, men det forhindrer ikke, at man gør sig sine Tanker om dem. Jeg vil se ganske fordomsfrit paa Tanken om organiserede Hjemmeværn som Supplement til den kommende Militærordning, og som maa betragtes som et Led i denne. Men de ukontrollerede Hjemmeværnsforeninger er noget ganske andet, der uvilkaarlig leder Tanken hen paa lignende Foreteelser i andre Lande: Sortskjorter, Brunskjorter, Ildkorset, Falankser o. s. v. Jeg ser saadan paa det, at naar betydelige Kredse i Befolkningen gennem saadanne ukontrollerede Hjemmeværnsforeninger eller paa anden Maade er bevæbnede, betyder det intet mindre end en Trusel mod Demokratiet. I hvert Fald betyder det i første Omgang en Fare for demokratisk Tankegang og Sindelag i de paagældende Kredse, og det bør Demokratiet ikke godvilligt finde sig i. Skal vi have en staaende Hær i Fremtiden, hvad vi maaske ikke kommer udenom, maa vi i hvert Fald have Sikkerhed for, at den er et ligeligt Udsnit af de forskellige Stænder og Klasser, som findes i Befolkningen. Den maa være et ubetinget lydigt Redskab i den ansvarlige Regerings Hænder.

Jeg har ikke villet tilbageholde disse Bemærkninger, fordi vi har sørgelige Erfaringer for, hvordan saadanne Organisationer har virket i andre Lande i de senere Aar. De kan se forholdsvis uskyldige ud i Starten, og Lederne kan have de allerbedste Hensigter — maaske svæver Lederne selv i den Forestilling, at de netop vil værne Demokratiet og det demokratiske Sindelag —, men ikke desto mindre er disse ukontrollerede Hjemmeværnsforeninger en eneste stor Misforstaaelse, da de i selve deres Væsen og Opbygning indeholder Spiren til Diktaturet i sig. De har det tilfælles med Støvregn, Klatgæld og Smaasnapse, at de virker, før nogen tænker paa det. Derfor vil jeg, saa indtrængende som det er mig muligt, advare mod disse Foreteelser. Det er bedst at kaste Brønden til, inden Barnet er druknet.

I øvrigt vil jeg ønske Forsvarsministeren Lykke til Arbejdet, og jeg skal paa